

skal erholde et Kvantum Kvæg til bestemte Priser, men han kan ikke tænke sig den Mulighed, at det danske Landbrug som Helhed skulde kunne slutte lignende Aftaler med danske Landsmænd. Jeg tillader mig at tro, at det ærede Medlem her ud fra sit ejendommelige Sindelag bedømmer det danske Landbrug fuldkommen forkert; hvis det skulde vise sig nødvendigt, vil ogsaa det danske Landbrug være villigt til at slutte lignende Aftaler med danske Landsmænd, som det har sluttet med udenlandske Kommissioner. Der er Muligheder, ganske andre end dem, der ligger i en forlods Tvangsudtagning, Muligheder, der ligger helt udenfor den Ordning, hvor et frit Marked kommer frem, Muligheder, som beror paa frivillige Aftaler om, hvordan saadanne Forhold skal ordnes, men som der ikke er nogen som helst Grund til for Øjeblikket at specificere eller specialisere. For Øjeblikket er Forholdet det, at det danske Landbrug har Kvæg at sælge, det har endogsaa meget stærkt Ønske om at sælge Kvæg. Det vil have en rimelig Pris for dette Kvæg, og det skal det danske Landbrug have, men det danske Landbrugs Krav paa en rimelig Pris bør her i Landet være begrænset af, hvad det danske Landbrug selv har erkendt er rimelig Pris overfor Udlandet. Naar det danske Landbrug har ment det fordelagtigt at kunne slutte Aftaler med Udlandet om visse Priser, maa det ogsaa kunne træffe Aftaler om, hvordan Kødet skal komme de danske Konsumenter til gode i et Prisniveau, der giver den danske Producent det samme Udbytte, som han faar ved at sælge til Eksport, og det er ikke andet, dette Lovforslag gaar ud paa. Derfor glæder det mig ogsaa, at der, efter at det ærede Medlem havde talt, saa tydelig fra hans Partis Side kom til Orde en Villighed til at forhandle om en saadan Stabilisering af Forholdene. Det ærede Medlem kunde spørge ogsaa det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen), om han vil, at der tages forlods ud ved en Tvangsudskrivning af Kvæg, fordi han mener, at det er muligt at gaa til en Fastslæggelse af Prisen.

Der er i det ærede Medlems Udviklinger — maaske efter at han er blevet Imperator i de jyske Landboforeninger — noget ejendommelig uhyggeligt, og den Maade, hvorpaa han har talt her i Dag, forekommer mig betænkelig. Det er saare beklageligt, at der overfor et Forslag, hvis eneste Hensigt er som Grundlag at antage Priser, som det danske Landbrug selv har erkendt er Priser, som man kan staa sig ved at sælge til Udlandet for, hvis

eneste Hensigt er at sørge for, at naar Kvæget er solgt til saadanne af det danske Landbrug selv anerkendte Priser, da ogsaa Konsumenterne faar Kødet til de saaledes fastlagte Priser, kan fremkomme en Imødegaaelse, der gaar ud paa, at dette vil betyde, at der ikke kan sælges Kød i Danmark, og at det altsaa vil betyde — dette sagt med en truende Tone —, at man maaske vil tænke paa at lade russisk Forudtagning af Kvæget finde Sted her i Landet. Det er saa uberettiget som vel muligt at møde med saadanne Bemærkninger som dem, vi nys hørte fra det ærede Medlem.

N. Frederiksen: Jeg synes, det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) ganske glemmer, at den eneste Forskel, der er mellem det Forslag, der nu foreligger fra Ministeren, og det Forslag, han selv paa sit Partis Vegne stillede i Juli Maaned, er, at dette Forslag gaar ud paa, at der kan betales en Pris af 23 Øre pr. kg levende Vægt over Eksportprisen, medens hans Forslag gik ud paa, at der skulde kunne betales 24 Øre. Den eneste Forskel er altsaa 1 Øre pr. kg levende Vægt. Da ellers Virkningen af de to Forslag er ganske ens, forekommer det mig underligt, at man kan gaa saa voldsomt frem mod en Fremgangsmaade, man selv har staaet som Talsmand for for ganske kort Tid siden, blot fordi Prisen er forhøjet fra 23 til 24 Øre, og det er som sagt det eneste, der er sket.

Det ærede Medlem kom med en Udtalelse, jeg gerne vilde have Lov til at nedlægge Indsigelse imod, nemlig den, at der i Øjeblikket kommer lutter Skind og Ben til Udlandet, medens vi andre beholder det gode herhjemme. Forholdet er jo det, at vi træffer Aftale med Udlandet ikke alene om Priserne, men ogsaa om Kvaliteten. Naar jeg som Medlem af Eksportdelegationen, valgt af Landmændene, paa deres Vegne skal forhandle med Udlandets Repræsentanter, og vi bliver enige om Klassificeringsregler og Priser, opfatter jeg det som min Opgave at overholde den Aftale saa vidt muligt. Dette har ikke kunnet lade sig gøre under de nuværende Forhold, men jeg har villet gøre opmærksom paa vor Pligt, baade det ærede Medlem fra Sæby's og min; til som Medlemmer af det Kødudvalg, der skal træffe Bestemmelse i dette Forhold, at yde vor Medvirken til, ikke at Udlandet faar saa daarligere Varer som muligt til saa høje Priser som muligt, men at det faar de Varer, som i nogen Maade kan stilles til Raadighed for Udlandet efter de Aftaler, vi har truffet. Jeg opfatter det som vor Pligt fra Regerin-